

มติมหาเถรสมาคม

ครั้งที่ ๒๖/๒๕๖๓

สำนักเลขานุการมหาเถรสมาคม

มติที่ ๒๖๖๓๔๙๗

เรื่อง ขอความเห็นชอบรวมวัดลำแพน (ร้าง) กับวัดสำปะซิว ที่มีพระภิกขุอยู่จำพรรษา
จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นวัดเดียวกัน โดยใช้ชื่อว่า “วัดสำปะซิว”

ในการประชุมมหาเถรสมาคม ครั้งที่ ๒๖/๒๕๖๓ เมื่อวันที่ ๒๗ พฤษภาคม ๒๕๖๓ เลขานุการมหาเถรสมาคมเสนอว่า พระพรหมบัณฑิต ผู้รักษาการแทนเจ้าคณะใหญ่หนกกลาง ได้มีลักษณะที่ จญ.ก. ๑๕๓/๒๕๖๓ ลงวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๖๓ แจ้งว่า จังหวัดสุพรรณบุรี ได้ส่งรายงานการขอรวมวัดลำแพน (ร้าง) ตั้งอยู่ที่ บ้านหัวเกาะ หมู่ที่ ๓ ตำบลสนนามชัย อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี กับวัดสำปะซิว ที่มีพระภิกขุอยู่จำพรรษา เป็นวัดเดียวกัน เพื่อประโยชน์แก่การดูแลรักษาศาสนสมบัติ และทำนุบำรุงวัดให้เจริญมั่นคงยิ่งขึ้น

พระครูโสภณปริยัตยานุกิจ เลขานุการเจ้าคณะใหญ่หนกกลาง ผู้แทนเจ้าคณะใหญ่หนกกลาง พร้อมด้วยเจ้าหน้าที่สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ คือ นายวิสันต์ อินทะกุล หัวหน้าฝ่ายสำรวจและรังวัดที่ดิน และนายรังสิยศ งามฤทธิ์ นักวิชาการศาสนาชำนาญการ ได้เปิดตรวจสอบสภาพวัดทั้งสองแล้ว เห็นสมควรรวมเป็นวัดเดียวกันได้ เมื่อร่วมวัดทั้งสองแล้ว จะมีเนื้อที่ทั้งหมดประมาณ ๒๑ ไร่ ๒ งาน ๘๗ ตารางวา สามารถทำประโยชน์ต่อการพระศาสนาได้อย่างดี และขอใช้ชื่อว่า “วัดสำปะซิว” สรุปดังนี้

วัดลำแพน (ร้าง) ตั้งอยู่ที่ บ้านหัวเกาะ หมู่ที่ ๓ ตำบลสนนามชัย อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี เนื้อที่ประมาณ ๓ ไร่ ๗ ตร.วา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๑๐๕๒๖๔

วัดสำปะซิว ที่มีพระภิกขุอยู่จำพรรษา ตั้งอยู่ที่ บ้านหัวเกาะ หมู่ที่ ๓ ตำบลสนนามชัย อำเภอเมืองสุพรรณบุรี จังหวัดสุพรรณบุรี เนื้อที่ประมาณ ๑๙ ไร่ ๒ งาน ๒๒ ตารางวา ตามโฉนดที่ดินเลขที่ ๖๖๐๗๖

มีเสนาสนะประกอบด้วย อุปถัมภ์ วิหาร กุฎี ๑๐ หลัง หอสวดมนต์ ศาลาการเบรี่ญ โรงเรียนพระปริยัติธรรม โรงครัว หอกลอง ห้องน้ำ และห้องน้ำ ๒ หลัง ๒๐ ห้อง

การขอรวมวัดลำแพน (ร้าง) กับวัดสำปะซิว ที่มีพระภิกขุอยู่จำพรรษา จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นวัดเดียวกัน ดังกล่าว ได้ปฏิบัติตามกฎกระทรวง การสร้าง การตั้ง การรวม การย้าย และการยุบเลิก วัด การขอรับพระราชทานวิสุจนามสีมา และการยกวัดร้างขึ้นเป็นวัดมีพระภิกขุอยู่จำพรรษา พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยได้รับความเห็นชอบจากเจ้าหน้าที่ฝ่ายบ้านเมืองและเจ้าคณะพระลังฆาธิการเจ้าสังกัดตามลำดับ จนถึงพระพรหมบัณฑิต ผู้รักษาการแทนเจ้าคณะใหญ่หนกกลาง และสมเด็จพระมหาวีรวงศ์ ผู้พิจารณา กลั่นกรองการขอรวมวัดแล้ว เห็นสมควรรวมวัดลำแพน (ร้าง) กับวัดสำปะซิว ที่มีพระภิกขุอยู่จำพรรษา ได้ตามเสนอ และใช้ชื่อว่า “วัดสำปะซิว” พร้อมกับมีบัญชาให้นำเสนอมาตราสamacm เพื่อโปรดพิจารณา ที่ประชุมพิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบให้รวมวัดลำแพน (ร้าง) กับวัดสำปะซิว ที่มีพระภิกขุ อยู่จำพรรษา จังหวัดสุพรรณบุรี เป็นวัดเดียวกันได้ตามเสนอ และใช้ชื่อว่า “วัดสำปะซิว” และ ให้ดำเนินการได้ทันที โดยไม่ต้องรอรับรองว่างานการประชุม

(นายณรงค์ ทรงอารมณ์)

ผู้อำนวยการสำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
เลขานุการมาตราสamacm

ธนกร

ร่าง
พิมพ์

กาน